

Beszélj a plébániatemplomodról

Az én templomom nem volt plébánia, de a földrengés után plébánia lett. A plébánost don Gaetano Speranzellának hívják és borzasztó rendes, a nevenapján mindig vesz nekünk süteményt. Nagyon szeret bennünket, mert benn vagyunk a katolikus egyletbenn, és ókor ókor ministrálunk neki.

A templomunk neve Caivanói Szűz Mária. Nagyon szép, mert közel van a mozihoz.

Sok szék, sok szüzanya és sok feszület található benne. Kicsit antik, kicsit modern, de a földrengés óta inkább antik.

Don Gaetano főlkészit bennünket a kataklizmusból és nem szereti, ha sültkrumplit viszünk a templomba. Borzasztó rendes, amikor gyóntat bennünket, és nem játsza az eszét.

A segrestyés is rendes, don Pascale, és harangoz, egyszer engem is odaengedett harangozni.

Ha áttesek az elsőáldozáson, derék gyerek leszek.

(In: D'Orta, Marcello:
Isten ingyér teremtett bennünket,
Európa Könyvkiadó, Budapest,
1997, 163-164. o.)

